

תת"ע 2652/06/23 - מדינת ישראל נגד אביאל זורנו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2652-06-23 מדינת ישראל נ' אביאל זורנו
תיק חיצוני: 90522468835

לפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אביאל זורנו

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

המאשימה טרם הגיבה לבקשה, על אף שחלף המועד לכך.

לאחר שעיינתי בבקשה ובמסמכי התיק הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, למרות שלא הוגשה תגובה מעם המאשימה.

דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש (והוא אינו טוען אחרת), כשמספר הדו"ח המצוין בו תואם לזה שבנדון. דבר הדואר אף חזר בציון "לא נדרש" ועליו שמה של עובדת הדואר, חתימתה ותאריך המסירה. די באמור לעיל על מנת להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן מעלה הנאשם כדי לסתור אותה.

באשר לטענת ההתיישנות. ראשית ועיקר, עיון במסמכי התיק מגלה כי הודעה על הדו"ח נשלחה לנאשם כבר בחודש נובמבר 2021 (קרי בלוח הזמנים הקבוע בחוק), ונחתמה על ידי מי שגר עמו בבית כמו גם על ידי עובדת הדואר- בתאריך 29.11.21.

בנוסף, מעבר לדרוש, אציין כי טענת התיישנות היא טענה דיונית ולא מהותית ולפיכך רשאי הנאשם לוותר על טענה זו-

"פועלה של ההתיישנות בפלילים אינו "מהותי" אלא "דיוני" ומתבטא אך בחסימת האפשרות להאשים את מבצע העבירה. מכאן עולה, כי בידי הנאשם לוותר על העלאתה של טענת התיישנות, ואם ויתר - ויתורו תופס ובעל תוקף (השוו עש"מ 3/88 אזוט נ' מדינת ישראל [2])."
ע"פ 6629/98 אורי הלר [13.5.02].

לטעמי, מי אשר בעצם אי התייצבותו לדיון נחשב כמי שהודה בכל העובדות המיוחסות לו (סעיף 240(א)(2) לחסד"פ), נחשב מכללא כמי אשר ויתר על כל טענותיו המקדמיות, לרבות טענת התיישנות.

גם טענת הנאשם כי נהגת אחרת נהגה ברכב (הגב' סימי ז'ורנו), אינה מסייעת לו. עיינתי בתצהירים של הנאשם ושל הנהגת הנטענת ומצאתי כי המדובר בתצהירים לאקוניים, אשר אינם נתמכים בראיות ואינם מבססים כדבעי וכנדרש את היות הרכב בחזקתה (ר' רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.2018)).

זאת ועוד, "טענות הגנה טובות" ורישום ניקוד, אינן עילות לביטול פסק הדין.

מהטעמים האמורים, הבקשה נדחית; ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ד, 06 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.